

Nr 109.

Godkänd av första kammaren den 20 december 1939.

Godkänd av andra kammaren den 20 december 1939.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område jämte i ämnet väckta motioner m. m.

(Första särskilda utskottets utlåtande nr 74.)

TILL KONUNGEN.

Genom en den 27 oktober 1939 dagtecknad proposition, nr 66, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att dels medgiva Kungl. Maj:t att vidtaga erforderliga åtgärder för reglering för tiden till och med den 30 juni 1940 av produktions- och avsättningsförhållandena på jordbrukets område i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen i statsrådsprotokollet angivna riktlinjer,

dels å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1939/40 anvisa

a) å kapitalbudgeten under fonden för förslag till statsverket till viss lagring av jordbruksprodukter m. m. ett reservationsanslag av 25,000,000 kronor, samt

b) å driftbudgeten under nionde huvudtiteln till prisreglerande åtgärder ett reservationsanslag av 30,000,000 kronor,

dels ock besluta, att de medel som inflyta i margarinaccis efter utgången av november 1939 ej längre skola över vederbörande avsättningsanslag tillföras jordbrukets prisregleringsfond.

I samband med denna proposition har riksdagen till behandling förehäft följande i anledning av densamma väckta motioner, nämligen:

1) I: 18, likalydande med II: 24, vari hemställts, att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 66 måtte besluta att, oavsett den fullmakt, som eljest kan komma att beviljas Kungl. Maj:t att friare handhava jordbrukets prisregleringsåtgärder, mjölkavgiften fortfarande skall uttagas och att det utgående producentbidraget av 2 öre bibehålles med oförändrat belopp, samt att de synpunkter i övrigt, som i motionen framhållas, måtte vinna beaktande;

2) I: 21, likalydande med II: 26, vari hemställdt,
1) att mjölkavgiften bibehålles vid 2 öre per kg mjölk,
2) att varje jordbrukare, som betalar mjölkavgift, erhåller ett pristillägg motsvarande mjölkavgiftens belopp för intill 1,500 kg mjölk i månaden,
3) att de 30 miljoner, som Kungl. Maj:t begärt för prisreglerande åtgärder, måtte användas till prissänkning å importerat foder och konstgödsel;

3) I: 22, likalydande med II: 31, vari hemställdt, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 66 angående stödåtgärder för jordbruket ville besluta,

1) att nuvarande regleringssystem i vad rör mjölkavgift, slaktdjursavgift och margarinaccis ej må rubbas utan fortfarande bilda grundvalen för stödåtgärderna på jordbrukets område,

2) att margarinaccismedlen även i fortsättningen må tillföras jordbrukets prisregleringsfond,

3) att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t omedelbart måtte träffa anstalter för att möjliggöra överskottsmörets avsättning på den svenska marknaden,

4) att i övrigt vid fastställandet av direktiven för regleringsåtgärderna beakta vad i motionen anförts;

4) I: 23, vari hemställdt, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 66 måtte besluta att mjölkavgift fortfarande skall uttagas, att producentbidraget bibehålles vid 2 öre per kg samt att detsamma utgår för en från 450 kg till 900 kg per månad utökad kvantitet;

5) I: 24, likalydande med II: 32, vari hemställdt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville göra framställning om skyndsamt reglering av margarinkonsumtionen för säkerställande av den svenska smörproduktionens avsättning samt att riksdagen i övrigt ville beakta i motionen framförda förslag för åstadkommande av ett förbättrat jordbruksstöd;

6) I: 25, vari hemställdt, att riksdagen vid behandlingen av propositionen angående prisreglerande åtgärder på jordbrukets område måtte uttala sig för att en höjning av 1 öre per kg mjölk av utjämningsmedlen å produktmjölk måtte få utgå i de tre nordliga utjämningsdistrikten, utöver de prisförbättringar, som redan utgå i dessa distrikt;

7) I: 26, vari hemställdt, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t ville göra framställning om skyndsamt reglering av margarinkonsumtionen för säkerställande av den svenska smörproduktionens avsättning; samt

8) II: 25, vari hemställdt, att riksdagen, med godkännande av Kungl. Maj:ts proposition om höjning av priset på brödspannmål, måtte uttala sig för att en höjning med 1 öre per kg av utjämningsmedlen å produktmjölk

måtte få utgå i de tre nordliga utjämningsdistrikten utöver den särskilda prisutjämning, som i dessa distrikt redan utgår.

Den inträffade krissituationen har även för jordbruket kommit att medföra kraftiga verkningar. Genom densamma ha sådana rubbningar uppstått i det hittills tillämpade systemet för jordbruksregleringen, att detta icke helt oförändrat kan tillämpas. Riksdagen vill här endast erinra om de svårigheter, som till följd av kriget uppstått för vår export och import av jordbruksprodukter samt för vår import av vissa för jordbruket nödiga produktionsmedel såsom gödnings- och fodermedel. De reglerande åtgärderna på jordbrukets område ha hittills haft till huvudsaklig uppgift att skydda det egna jordbruket mot ohejdad konkurrens från utlandet och förhindra ett pristryckande överflöd av jordbruksprodukter på hemmamarknaden. Till följd av krisen har man emellertid tvingats att betrakta förhållandena även ur andra synpunkter. Det ovissa läget som kriget medför gör det nu nödvändigt att i viss utsträckning stimulera produktionen i syfte att säkerställa tillgången på livsmedel för den händelse en strängare avspärrning av tillförseln skulle äga rum. Enligt gällande direktiv för jordbruksregleringen har avsetts att upprätthålla en prisnivå, ungefärligen motsvarande medelprisnivån under åren 1925—1929. Upprätthållandet av en sådan prisnivå torde emellertid i nuvarande läge icke vara tillfredsställande och icke heller leda till åsyftat mål. Såsom departementschefen framhållit har fördyring uppkommit för jordbruket genom stegringen i priserna på transporter och vissa förnödenheter för jordbruksproduktionen. Den förstärkta krigsberedskapen har för jordbruket liksom för andra näringsgrenar medfört icke oväsentliga svårigheter genom den minskade möjligheten att erhålla erforderlig arbetskraft. Med hänsyn till det anförda finner riksdagen, att det icke låter sig göra att bibehålla prisnivån för jordbruksprodukter vid det läge, som förutsattes av årets lagtima riksdag, därest en tillfredsställande produktion skall ernås. Riksdagen vill emellertid framhålla, att även riksdagen till fullo beaktar de risker för en inflationsartad utveckling, som kunna uppstå till följd av alltför stora prisstegringar å bland annat jordbruksprodukterna. I överensstämmelse med departementschefen finner jämväl riksdagen, att jordbrukarna liksom övriga befolkningsgrupper i viss omfattning själva få bära de svårigheter och kostnader, som blivit en följd av krisen. Såsom riksdagen redan antytt, är läget för närvarande synnerligen osäkert och svåröverblickat. Att på längre sikt med någon större grad av visshet förutse den kommande utvecklingen låter sig uppenbarligen icke göra. Med hänsyn härtill finner riksdagen icke lämpligt, att redan nu, innan läget klarnat, några alltför bestämda uttalanden göras ifråga om den prisnivå på jordbrukets produkter, som bör eftersträvas såsom den ur förut berörda synpunkter lämpligaste, eller att eljest några nya mera ingående direktiv lämnas för jordbruksregleringens handhavande. I detta sammanhang vill riksdagen även erinra, att frågan vid den lagtima riksdagen nästa år, alltså inom några månader, ånyo kommer att underställas riksdagens prövning. Riksdagen vill emellertid framhålla, att det skulle vara av värde att i sammanhang med

framläggandet av Kungl. Maj:ts förslag i ämnet till nästa års lagtima riksdag erhålla en undersökning rörande den då ifrågakommande samlade ökningen av det svenska jordbrukets produktionskostnader sedan tiden före krigsutbrottet. Läget torde för närvarande få anses vara sådant, att vidsträckta fullmakter måste lämnas Kungl. Maj:t för att möjliggöra för Kungl. Maj:t att vidtaga de åtgärder, som på grund av förändrade förhållanden kunna påkallas. Riksdagen finner sig därför böra lämna Kungl. Maj:t befogenhet att, under hänsynstagande till vad riksdagen nu anfört samt i det följande kommer att uttala i fråga om regleringen av de särskilda produktionsområdena, vidtaga av omständigheterna betingade ändringar i de linjer, som av riksdagen tidigare utstakats för jordbruksregleringens handhavande.

I fråga om mjölkregleringen biträder riksdagen departementschefens uppfattning, att det pris på produktmjölk, som bör stödjas, bör vara något högre än nu gällande direktiv avse. Även beträffande smörpriset kan riksdagen ansluta sig till vad departementschefen uttalat. Priset på produktmjölk bör sålunda med tillhjälp av prisutjämningsbidrag avvägas med hänsyn tagen till smörpriset.

Under framhållande av svårigheten att anskaffa erforderliga medel för mjölkregleringens upprätthållande har departementschefen uttalat tvekan rörande lämpligheten att upphöra med mjölkavgiftens upptagande såsom jordbruksnämnden föreslagit. I motionerna I: 18 och II: 24, I: 21 och II: 26 samt I: 22 och II: 31 ävensom I: 23 har yrkats på mjölkavgiftens bibehållande. Även riksdagen ställer sig tveksam till lämpligheten av att upphöra med uttagandet av mjölkavgifterna. Givet är, att bortfallandet av denna inkomstpost för jordbruksregleringen kommer att medföra svårigheter att i fortsättningen finansiera regleringen. Med hänsyn till det mycket svåröverblickade läget vill riksdagen emellertid icke motsätta sig att Kungl. Maj:t lämna möjlighet att även på denna punkt handla efter vad omständigheterna kunna kräva. Det torde alltså få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma huruvida mjölkavgift skall uttagas eller ej ävensom i förstnämnda fall med vilket belopp avgiften skall utgå. Därest smörpriset bibehålles vid 3 kronor per kilogram synas emellertid riksdagen övervägande skäl tala för mjölkavgiftens bibehållande. Utgår sådan avgift, bör dess belopp beräknas för kilogram avgiftspliktig mjölk samt därefter inom de olika prisutjämningsdistrikten fördelas å produktmjölken efter samma grunder som för närvarande. Skulle mjölkavgift ej uttagas, bör prisutjämningsbidraget beräknas efter den vid mejerierna invägda mjölken samt därefter inom varje distrikt utslås å produktmjölken efter nyssnämnda grunder.

I likhet med departementschefen anser riksdagen att den vid årets lagtima riksdag beslutade anordningen bibehålles, varigenom särskilt småbrukarna med hjälp av det s. k. producentbidraget tillförsäkrades förhöjda mjölkpriser. I fråga om producentbidragets storlek har departementschefen uttalat, att detsamma bör bestämmas till lägst 1 öre per kilogram och utgå även om mjölkavgiften upphör. För de producenter, som leverera mjölk direkt till konsumenterna, har departementschefen dock ansett, att pristilläg-

get endast bör utgå med mjölkavgiftens belopp och således upphöra då avgiften icke längre utgår. I den kvantitet, varå producentbidraget skall utgå, har icke föreslagits någon ändring. Denna kvantitet förutsattes alltså alltjämt förbli 450 kilogram per månad och producent. I ett flertal av de väckta motionerna har frågan om producentbidragets storlek och omfattning berörts. Sålunda hemställs i likalydande motionerna I: 18 och II: 24, att producentbidraget fortfarande skall utgå med 2 öre. Liknande yrkande har gjorts i motion I: 23, i vilken motion därjämte yrkats på att den kvantitet, varå bidraget skall utgå, fastställs till 900 kilogram per månad. I motionerna I: 21 och II: 26 har hemställts om bibehållande av en mjölkavgift av 2 öre per kilogram samt om höjning av nyssberörda kvantitet till 1,500 kilogram i månaden. Riksdagen behjärtar i likhet med motionärerna till fullo småbrukarnas till följd av krisen svåra ställning. Då de mjölkproducenter, som ha fördel av bidraget, merendels till följd av krisen befinna sig i ett svårare läge än övriga producenter, synes även riksdagen skäligt, att bidraget bestämmas liksom för närvarande till 2 öre per kilogram. Riksdagen anser jämväl, att en viss höjning av den kvantitet, varå producentbidraget utgår, bör ske. Vid övervägande av den kvantitet, som härvid bör komma i betraktande, har riksdagen ansett sig böra bestämma en kvantitet av 650 kilogram per månad. Det är att märka, att — därest endast en bestämd summa finnes tillgänglig för prisregleringen — en stegring av kvantiteten väl medför, att en grupp smärre producenter får ökat bidrag men ock att en viss minskning av prisutjämningsbidragets storlek samtidigt äger rum för samtliga producenter. För att få en jämnare fördelning av bidraget torde såsom i motionerna I: 18 och II: 24 ifrågasatts kunna övervägas, att bidraget beräknas å årskvantiteten. Härigenom skulle de producenter, som vissa månader leverera mindre kvantitet mjölk än 650 kilogram, kunna få tillgodoräkna sig de kvantiteter, som under andra månader överstiga nämnda mjölmängd intill en sammanlagd årskvantitet av 7,800 kilogram. Emellertid torde svårigen någon ändring i hittills tillämpade bestämmelser nu kunna ske, då den reglering, varom här är fråga, endast har avseende å viss del av regleringsår. Riksdagen har vid behandling av den föreliggande frågan funnit önskvärt, att stödet till småbrukarna kunnat givas en bättre gestaltning. Emellertid ha i nuvarande läge utan föregående utredning andra utvägar icke stått till buds. Utöver nu omförmälda bidrag torde de särskilda fasta tilläggen till prisutjämningsbidragen, som hittills utgått i Norrland, alltjämt böra utgå. Att ytterligare höja bidragen för Norrland på sätt i motionerna I: 25 och II: 25 yrkats finner riksdagen för närvarande svårigen låta sig göra.

Departementschefen har utöver förut omförmälda bemyndiganden även begärt, att det måtte få ankomma på Kungl. Maj:t att få avgöra huruvida margarinaccisen i fortsättningen skall uttagas eller icke. I ett flertal motioner har frågan om avsättningsförhållandena för margarinet och smöret berörts. Sålunda har i motionerna II: 22 och II: 31 samt I: 24 och II: 32 ävensom I: 26 hemställts, att skrivelse till Kungl. Maj:t måtte avlåtas i ämnet. I förstnämnda två motioner har därjämte yrkats på margarinaccisens bibe-

hållande. Riksdagen anser, att även i fråga om margarinaccisen Kungl. Maj:t bör erhålla det begärda bemyndigandet och att det sålunda må ankomma på Kungl. Maj:t att besluta, om margarinaccis skall utgå eller icke. Det synes dock riksdagen som om med nuvarande priser på smör och margarin skäl ej finnas för accisens borttagande. Beträffande ordnandet av smörets och margarinets avsättningsförhållanden inom landet finnas givetvis ett flertal olika möjligheter att lösa detta spörsmål. Sålunda kan ifrågakomma att söka få till stånd en frivillig ransonering av margarinet genom margarinfabrikerna och detaljaffärerna. Ett genomförande av en dylik reglering skulle emellertid stöta på mycket stora svårigheter, då det uppenbarligen bleve hart när omöjligt för affärerna att verkställa en rättvis fördelning av margarinet. En annan lösning av problemet vore att anordna en statlig kortransonering av margarinet. Möjlighet finnes även att förordna om inblandning av smör i margarin. Utan närmare utredning har det icke varit möjligt för riksdagen att taga ställning till vilket av sistnämnda två alternativ, som kan anses mest tillfredsställande. Även andra utvägar för frågans lösning torde möjligen kunna utfinnas. Med hänsyn till problemets vikt i nuvarande läge anser sig riksdagen emellertid kunna förvänta, att Kungl. Maj:t kommer att vidtaga erforderliga åtgärder och där så finnes nödvändigt förelägga riksdagen förslag i ämnet.

I fråga om slaktdjursregleringen biträder riksdagen vad Kungl. Maj:t föreslagit. De nuvarande anordningarna torde sålunda i huvudsak böra bibehållas. Vid handhavandet av regleringen bör ett tryggande av landets behov av kött och fläsk i första hand eftersträvas. För att uppnå detta torde en viss lagring av kött och fläsk böra företagas. Även torde, därest så finnes möjligt och ändamålsenligt, medel kunna disponeras för export av omförmälda animaliska produkter. I enlighet med vad departementschefen uttalat synes såsom export- och importorgan kunna anlitas Sveriges slakteriförbund. I till riksdagens vederbörande utskott ställd skrivelse ha uttalats vissa farhågor rörande ett genomförande av denna anordning. Dessa farhågor finner riksdagen med hänsyn till vad departementschefen anfört icke vara av den art, att desamma böra föranleda, att riksdagen icke skulle kunna biträda departementschefens förslag i förevarande avseende. Riksdagen förutsätter nämligen i anslutning till vad departementschefen uttalat, att, därest den av departementschefen ifrågasatta anordningen kommer till stånd, tidigare importörers och exportörers berättigade intressen komma att tillgodoses i den mån så med hänsyn till förhållandena låter sig göra och att nyssnämnda näringsidkare direkt få medverka på ifrågavarande område för den händelse ej detta medför särskilda olägenheter. Beträffande upptagandet av slaktdjursavgifter anser riksdagen, att det bör överlämnas åt Kungl. Maj:t att avgöra huruvida dylika avgifter skola upptagas eller icke.

Beträffande äggregleringen torde några ändrade dispositioner för närvarande icke vara behöfliga.

Vad angår brödsäds- och födermedelsregleringen finner sig riksdagen även härutinnan i huvudsak kunna ansluta sig till vad departementschefen före-

slagit. Det torde sålunda vara lämpligt att återgå till det till och med konsumtionsåret 1935/36 tillämpade inlösningsförfarandet. Härigenom torde en bättre stabilitet och en lugnare utveckling av förhållandena på brödsädsmarknaden kunna påräknas. I fråga om priserna för brödsäd finner riksdagen de enligt gällande direktiv fastställda priserna av 16 kronor 50 öre för deciton vete och 16 kronor för deciton råg under höstmånaderna med en mot lagringskostnaderna svarande successiv stegring av priset längre fram under konsumtionsåret intill 18 kronor för vete och 17 kronor 50 öre för råg per deciton vara för låga med hänsyn till rådande priser å fodermedel och risken för en okontrollerad utfodring av brödsäd. Ett inlösningspris den 1 juni 1940 av 21 kronor 50 öre för deciton av såväl vete som råg synes lämpligt. Genom en nedsättning eller borttagande av veteavgiften torde denna höjning av vetepriset kunna företagas utan att till följd därav någon nämnvärd höjning av priset å vetemjöl behöver äga rum. För att förhindra att en stegring i större omfattning inträder i fråga om rågmjölspriiset har Kungl. Maj:t förordat vissa åtgärder i prisnedsättande syfte. Riksdagen anser i likhet med departementschefen det i hög grad önskvärt, att rågmjölspriiset hålles nere för konsumenterna. Riksdagen vill emellertid framhålla, att — innan den av departementschefen ifrågasatta utvägen att lämna kvarnarna viss prisrestitution på förmalda myckenheter råg beträdes — möjligheterna noga övervägas att hålla rågmjölspriiset nere med tillhjälp av övriga av departementschefen omförmälda åtgärder.

I fråga om åtgärderna för fodermedelsregleringen vill riksdagen framhålla, att en lämplig avvägning bör ske mellan priserna å ena sidan på brödsäd och å andra sidan å foderspannmål. Det torde även på sätt departementschefen ifrågasatt böra lämnas möjlighet för Kungl. Maj:t att, om så skulle erfordras för att kunna tillgodose behovet av foderspannmål, längre fram under konsumtionsåret utförsälja vissa kvantiteter brödsäd från inneliggande lager. Riksdagen förutsätter dock, att en dylik försäljning av brödsäd för utfodring sker med försiktighet och ej äger rum förrän man kan något överblicka förutsättningarna för den blivande brödsädesskörden. Den nu gällande anordningen, att priserna på oljekakor å den inhemska marknaden bestämmas av livsmedelsnämnden, torde såsom departementschefen uttalat lämpligen böra bibehållas. För att tillgodose behovet av fodermedel synes även i möjligaste mån böra verkställas import av majs.

Såsom departementschefen framhållit torde med hänsyn till åtgärderna på ifrågavarande område de bestämmelser, som meddelats i kungörelsen nr 650/1937 angående statsbidrag för sändningar av vissa fodermedel till Västerbottens och Norrbottens län, kunna upphöra att gälla.

Mot förslaget om lagring av jordbruksprodukter har riksdagen intet att erinra. Dylik lagring synes i viss utsträckning önskvärd. Riksdagen har icke heller något att erinra mot det för ändamålet begärda anslaget av 25,000,000 kronor. Beloppet torde anvisas å kapitalbudgeten under fonden för förlag till statsverket.

Med den ståndpunkt riksdagen förut intagit i fråga om upphörandet av

de avgifter, som hittills använts för finansiering av jordbruksregleringen, uppkommer det förhållande, att dessa inkomstkällor icke vidare förslå för jordbruksregleringens upprätthållande. Enligt vad departementschefen uppgivit skulle efter prisutjämnningen för den under september levererade mjölken i november månad finnas tillgängligt ett belopp av 10,000,000 kronor. Härutöver har för ändamålet ansetts erforderligt, att ett belopp av 30,000,000 kronor anvisas å budgeten. I motionerna I: 18 och II: 24 samt I: 22 och II: 31 har framhållits, att skattemedel åtminstone i första hand icke böra anvisas för ifrågavarande ändamål utan att så långt som möjligt erforderliga belopp böra anskaffas genom upptagande av de hittills anlitade avgifterna. Riksdagen anser, att, därest medel icke skulle finnas tillgängliga för jordbruksregleringens upprätthållande, det i nuvarande läge icke kan anses medföra betänkligheter, att medel för ändamålet uppföras å budgeten. Vid de beräkningar riksdagen verkställt rörande medelsbehovet för regleringens upprätthållande i enlighet med de av riksdagen beslutade direktiven har riksdagen funnit, att de av Kungl. Maj:t åskade medlen med hänsyn till bland annat den av riksdagen beslutade ökningen av producentbidraget icke komme att räcka till regleringsårets slut. Till följd av att prisutjämningsbidraget å mjölk utbetalas mer än en månad i efterskott synas dock medlen bliva tillräckliga för att täcka kostnaderna för regleringen intill dess nya medel kunna bliva för ändamålet anvisade och tillgängliga för nästa budgetår. Med hänsyn till det ovissa läget och den rad av okända faktorer, som påverka varje beräkning av regleringens utgifter och inkomster, har riksdagen icke ansett sig böra vidtaga någon höjning av det av Kungl. Maj:t för regleringens vidmakthållande begärda beloppet. Skulle det längre fram visa sig, att en dylik ökning blir ofrånkomligt nödvändig, förutsätter riksdagen, att Kungl. Maj:t under nästa års lagtima riksdag framlägger förslag om anvisande av erforderliga medel. Riksdagen finner sig alltså böra anvisa 30,000,000 kronor. I detta belopp inräknas 2,000,000 kronor, som departementschefen ansett behövt för täckande av vissa lagringskostnader. Att hela nämnda belopp om 30,000,000 kronor skall såsom i motionerna I: 21 och II: 26 yrkats användas till prissänkning å importerat foder och konstgödsel anser riksdagen icke möjligt, då i så fall ytterligare samma belopp måste anvisas för jordbruksregleringens upprätthållande. Om anslag å budgeten skulle behöva tillgripas för att hålla priset å importerat foder och å konstgödsel å en med hänsyn till jordbruksregleringen i dess helhet lämplig nivå, förväntar riksdagen att Kungl. Maj:t framlägger förslag därom.

Beträffande det föreslagna nya anslaget å driftbudgeten torde såsom departementschefen anfört böra gälla, att det skall disponeras för genomförande av här angivna regleringsåtgärder, i den mån prisregleringsfonden ej ger tillräcklig tillgång till medel. För vinnande av ökad överskådlighet bör i samband med att det nya regleringsanslaget ställts till förfogande tillses, att från regleringsfonden avlyftes fonden åvilande belastning till följd av vissa av departementschefen omnämnda förskott från fonden för mötan-

de av förluster på spannmålsregleringen m. m. En annan konsekvens av den i viss mån ändrade finansieringen av regleringsutgifterna bör såsom departementschefen uttalat bliva, att margarinaccismedlen ej längre tillföras prisregleringsfonden. Med hänsyn till att riksdagen först i senare delen av december månad träffat avgörande i saken, bör den nya ordningen tillämpas från och med januari månad 1940. Det nya regleringsanslaget har anvisats såsom reservationsanslag.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen

dels medgivit Kungl. Maj:t att vidtaga erforderliga åtgärder för reglering för tiden till och med den 30 juni 1940 av produktions- och avsättningsförhållandena på jordbrukets område i huvudsaklig överensstämmelse med av riksdagen i det föregående angivna riktlinjer,

dels å tilläggsstat I till riksstaten för budgetåret 1939/40 anvisat

a) å kapitalbudgeten under fonden för förlag till statsverket till viss lagring av jordbruksprodukter m. m. ett reservationsanslag av 25,000,000 kronor; samt

b) å driftbudgeten under nionde huvudtiteln till prisreglerande åtgärder ett reservationsanslag av 30,000,000 kronor;

dels ock beslutat, att de medel som inflyta i margarinaccis efter utgången av december månad 1939 ej längre skola över vederbörande avsättningsanslag tillföras jordbrukets prisregleringsfond.

Stockholm den 20 december 1939.

Med undersåtlig vörndnad.